

Uchwała Nr 23/1900/2011

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

z dnia 30 listopada 2011 r.

URZĄD MIASTA I GMINY
w Ślesinie
P. KRAS
2011-12-05
Nr. 6381/11 -
PODPIS

do: P. Kwiatkowski
P. Namicki

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

orzeka nieważność

postanowień § 1 ust. 1, 2, 5, 6 uchwały Nr 106/XII/11 Rady Miejskiej Gminy Ślesin z dnia 20 października 2011 roku w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości jako podjętej z naruszeniem przepisów z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 ze zm.)

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 16 listopada 2011 r. Rada Miejska Gminy Ślesin powołując się m.in. na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych wprowadziła zwolnienia podatku od nieruchomości.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071, ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym zawiadomiła Przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 30 listopada 2011 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2011 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło co następuje.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat lokalnych w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Przepisami rangi ustawowej zawierającymi upoważnienia dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości jest przepis art. 7 ust. 3

ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi, że rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy o z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

Rada przedmiotową uchwałą zwolniła z podatku od nieruchomości w pkt 1 „Budynki i grunty stanowiące własność osób całkowicie niezdolnych do pracy oraz niezdolnych do samodzielnej egzystencji osób posiadających ważne orzeczenie wydane przed 1997 r. stwierdzające inwalidztwo I grupy oraz osób posiadających znaczny stopień niepełnosprawności za wyjątkiem:

- a) części budynków i gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej,
- b) budynków lub ich części wykorzystywanych na cele rekreacyjne lub letniskowe.

2. Grunty, budynki lub ich części oraz budowle wykorzystywane do wykonywania zadań o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczeń usług powszechnie dostępnych z wyjątkiem gruntów, i ich części oraz budowli związanych z prowadzeniem składowisk odpadów oraz segregowaniem odpadów, usług teleinformatycznych i dostarczania energii.

5. Budynki mieszkalne gospodarstw rolnych, gdzie jedynym źródłem utrzymania jest gospodarstwo rolne, za wyjątkiem części wykorzystywanych na prowadzenie działalności gospodarczej oraz oddanych na inne cele.

6. Budynki i grunty właścicieli otrzymujących z Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ślesinie zasiłki stałe oraz emerytów i rencistów którzy ukończyli 75 rok życia na dzień 01 stycznia danego roku podatkowego za wyjątkiem:

- a) części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej,
- b) budynków lub ich części wykorzystywanych na cele rekreacyjne lub letniskowe,
- c) części budynków mieszkalnych i gospodarstw zajmowanych przez inne osoby nie będące na utrzymaniu emeryta, rencisty lub osoby otrzymującej zasiłek.

Z powyższych postanowień wynika, że są to zwolnienia o charakterze podmiotowym lub przedmiotowo-podmiotowe. Z cytowanego wyżej przepisu art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że zwolnienia wprowadzone przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego mogą mieć jedynie charakter zwolnień przedmiotowych. Rada gminy może jedynie wprowadzić zwolnienia określonych przedmiotów opodatkowania takich jak: grunt, budynek, budowla, lokal. Rada nie może natomiast formułować zwolnień podmiotowych czy podmiotowo-przedmiotowych takich jak w pkt 1, że zwalnia się z podatku od nieruchomości „budynki i grunty stanowiące własność osób całkowicie niezdolnych do pracy oraz niezdolnych do samodzielnej egzystencji, osób posiadających ważne orzeczenie wydane przed 1997 r. stwierdzające inwalidztwo I grupy”. Bowiem w tym zwolnieniu przedmiot opodatkowania został

powiązany z cechami indywidualnymi podatnika z pobieranymi przez niego świadczeniami. Wyraźnie został określony podmiot, do którego jest adresowane zwolnienie – osoby całkowicie niezdolne do pracy, niezdolne do samodzielnej egzystencji posiadające ważne orzeczenie stwierdzające inwalidztwo. Podobne stanowisko zostało wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego sygnatura I SA/Bd 156/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. Zwolnienie z pkt 2 obejmujące grunty i budynki oraz budowle wykorzystywane do zadań o charakterze użyteczności publicznej, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczeń usług powszechnie dostępnych” jest również zwolnieniem podmiotowym ponieważ konstrukcja tego zwolnienia - przedmiot opodatkowania został powiązany z wykonywaniem zadań o charakterze użyteczności publicznej, mających na celu zaspokajanie bieżących i zbiorowych potrzeb ludności. Skonstruowane tak zwolnienie daje nieograniczoną możliwość uznaniowego zwalniania podmiotów z podatku od nieruchomości. Zwolnienie to w żadnym miejscu nie odnosi się do przedmiotu opodatkowania, ale wręcz zostało nakierowane na podmiot. Zwolnieniem podmiotowym jest również zwolnienie zawarte w pkt 5, a obejmujące „budynki mieszkalne gospodarstw rolnych, gdzie jedynym źródłem utrzymania jest gospodarstwo rolne” (wyrok NSA sygn. II FSK 1945/09 z dnia 5 kwietnia 2011 r.) oraz z pkt 6 stanowiące, że „Budynki i grunty właścicieli otrzymujących z Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz emerytów i rencistów którzy ukończyli 75 rok życia na dzień 01 stycznia danego roku podatkowego”. (Wyrok WSA sygn. I SA/GO 265/09 z dnia 18 czerwca 2009 r.). Każde doprecyzowanie przedmiotu poprzez wskazanie cech tego przedmiotu, lub poprzez kogo jest wykorzystywany czy też jakim celom służy nie zmienia charakteru zwolnienia przedmiotowego. Należy stwierdzić, że to nie osoba podatnika decyduje o zwolnieniu, ale rodzaj przedmiotu opodatkowania. Formułowane warunki zwolnienia mogą się odnosić jedynie do przedmiotu opodatkowania, a nie do podmiotów będących podatnikami podatku od nieruchomości

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu

Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.